

tis Opfattelse tjene Forslaget om Forhøjelse af Satserne for Tillæget til Formueskatten for Personer med Formuer over 200 000 Kr. og for Selskaber med Formue over 100 000 Kr. Det er af Finansministeriet beregnet at udgøre ca. 15 Mill. Kr., hvorfra dog maa drages, at Formueskat-tillæget først begynder ved 25 000 Kr. (i Lovforslaget foreslaaet 20 000 Kr.), og at Tillægsskat af Formue desuden ikke skal svares af dem, hvis Indkomst er under 3 000 Kr. (efter Lovforslaget 2 000 Kr.). Alligevel blev der antagelig et Kompensationsoverskud.

Endelig bemærkes, at Udvalget til en Begyndelse har drøftet at foreslaa Finansministeren en almindelig Formueforøgelses-skat, som ramte al Formueforøgelse siden Krigstidens Begyndelse, for det konservative Folkepartis Vedkommende dog kun med den Reservation, at saadan Formueforøgelse ikke tidligere var ramt af Merindkomstskat. Der har indenfor Udvalget været megen Sympati for en saadan Skat, gennemført f. Eks. ved Sammenligning mellem Skatteydernes sidste Formueskatteansættelse før Krigen og deres Selvangivelse til Formueskat for Skatte-aaret 1919—20 og med Sats, som steg fra en ringe Promille lempeligt i store Formueintervaller og med en eller anden glidende Skala, som gjorde Springene ved Satsgrænserne saa lidt bratte, at Skatteyderne ikke fristedes til at pine de rette Beløb nedad, naar de laa lige ved Grænserne. For Venstres Vedkommende er Tanken om en saadan fremtidig Formueforøgelsesskat dog kun fremsat under den Forudsætning, at Udbyttet af Skatten alene skulde kunne anvendes med særlig Lovhjemmel til Afbetaling af Statsgælden eller til Kapitaludgifter af en saadan Størrelse og Karakter, at Midlerne til dem ellers maatte tilvejebringes ved Laan. Hertil har det konservative Folkeparti sluttet sig. Satsernes Størrelse er ikke drøftede nærmere, da de vilde afhænge af, hvilke af de andre ekstraordinære Skatter denne Skat skulde afløse, og kunde ansættes forskelligt uden Brud paa Principet.

I et Samraad, som afholdtes med Finansministeren for helt foreløbigt at undersøge Muligheden for at optage Tanken om en saadan Skat, udtalte Ministeren ligeledes sin Tilslutning til denne Skatteform og erklærede, at den vilde blive benyttet, naar det foreligger klart, hvad Statskassen behøver til Likvidation af hele Krigssituationen og dens nærmeste Følger, men at Tidspunktet til saadan Likvidation endnu ikke er kommet, og at Ministeren maa anse det for urigtigt at anvende en saadan Likvidationsskat, som skal indbringe et betydeligt Beløb en Gang for alle, paa et rent foreløbigt Standpunkt som det, hvorpaa dansk Økonomi i Øjeblikket befinder sig, og til Afløsning af Skatter, som endnu denne Gang kan give klækkeligt uden at tynde for haardt paa Skatteyderne; navnlig fandt Ministeren endnu ikke Grund til at forlade Merindkomstskatten, hvis Afkastning endnu kunde antages at blive stor, men da samtidig at opkræve Formueforøgelsesskat maatte forekomme ham ugørligt.

Udvalget har derefter besluttet at indstille Skattekomplekset som sket, men skal med Hensyn til Merindkomstskatten, som her særlig omhandles, udtale Forventning om, at det ikke yderligere skal blive nødvendigt at foreslaa den, da den i flere Henseender lider af øjensynlige Svagheder i Retning af Uligelighed.

Spørgsmaalet om tvungen Selvangivelse til Indkomstskat har været rejst i Udvalget og har fundet afgjort Tilslutning hos det radikale Venstre og Socialdemokraterne, medens de to andre Partier har erklæret ikke at kunne tage Stilling til dette paa Forhaand. Fra alle Sider er man enedes om ikke ved denne Lejlighed at føre Sagen, som hører hen under den almindelige Skatterevision, frem til Ændringsforslag.

„Foreningen af danske Købstæders Ligningskommissioner“ har gennem en Henvendelse til Udvalget henledet Opmærksomheden paa det uheldige i, at de af et Aktieselskab til dets Aktionærer ud-